

PIZZA PRO KRÁLOVNU

Hned v úvodu přijde jedna hádanka: Která země v Evropě je skoro celá obklopená mořem a vypadá jako vysoká bota, která každým okamžikem čutne do nepříteliš kulatého míče? No jasně, je to lehké – přece Itálie. A tím šiřatým míčem je Sicílie, která je její součástí, tudíž není pravděpodobné, že by ji italská bota někdy doopravdy odkopla, protože ty dvě prostě patří k sobě. Ale, kdo ví? Kopání do míče je v Itálii hodně oblíbenou činností, proto si Italové fotbalisty velmi považují a uctívají je jako kdysi Římané své bohy. Ale o kopané jindy, protože v zemi je ještě jedna profese, která se nade vše cení – a tou je kuchařství. Kdo je mistr v kuchařském kumštu, tomu je třeba se poklonit a sem tam i něco prominout, protože i mistr tesař se někdy utne, jak se říká.

Přesně tak tomu bylo i s jedním mladým kuchtíkem, který pracoval v restauraci Zlatá kotva v nádherném přístavním městě Neapoli. Jmenoval se Honza, tedy po italsku Giovanni.

Svými šikovnými rukama dokázal během pár chviliek vyčarovat neuvěřitelně lahodné pokrmy i nápoje, že se jich

hosté nemohli nabažit a mluvili o nich ještě dlouho poté, co skončily v jejich útrobach. Sledovat jeho kmitající se prsty při krájení cibule, sekání pažitky nebo bazalky, to byla ryzí potěcha pro oči. Měl absolutní cit na to, jaké dvě chuti spolu propojit, aby vznikla třetí, naprosto jedinečná a nezapomenutelná. Míchal sladké a slané, hořké a kyselé, zelené a červené. Celou přehlídku chutí, barev a vůní vám zakratičko naservíroval přímo pod nos. Večeřet ve Zlaté kotvě, to byl zážitek... tedy, když zrovna Giovanni neměl špatný den. Ale i to se bohužel občas stávalo.